

Χίος Καλαβρ. (Μπόβ.) — Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν. Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ.: Δύο χρόνια τὸν ἐγόδερμα τὸν ἄδρα μου Κασσιόπ. Τώρα πού εἶσαι ἀνύπαδρος νὰ γοδέρης Παξ. Ἡμάστενε μέσα σ' ἓνα χορτιασμένο γῆπο καὶ γοδέραμε Ὁθων. Ἐγόδερμα με τσοῦ φίλους μου Ἐρεικ. Τώρα π' γέ- ρασα, γοδέρω τὰ καλὰ π' ἀπόχτ'σα δ' λένουντας μιὰν οὐ- λόκληρ' ζουή Περίστ. Πῆρα ἓναν κέφαλο ὀκάρικο, τὸν ἔκανα νταβᾶ με πατάτες καὶ γοδάραμε ὅλοι 'ς τὸ σπῖτι (νταβᾶς= ψητὸν εἰς τὸ ταψί) Πάργ. Γερὸς νὰ 'ναι καὶ νὰ τὰ γοδίρη με τὸ καλόν, ὅσα τοῦ προίκισα Χίος. Χτές καλὰ γοδέραμε σήμερα θὰ δουλέψουμε Ἀργυρᾶδ. Ἐγόδιρα τίς ἀποκρές 'ς τὴν πόλη μ' ὅλη μου τὴν καρδιά Λευκίμ. Ἐγὼ ἐγοδέρησα τὰ νῆατα μου Κύθν. Ἐπινε κ' ἐγόδερμα καὶ δὲν ἐβόηθονε καένα Ὁθων. Τσι κρατάγαμε τσι βαβίλες 'πὸ τὴ λινιὰ κ' ἐπετάγαμε 'ς τὸν ἀέρα κ' ἐγοδέραμε (βαβίλα = τὸ ἐντομον μηλολόνη, λινιὰ = κλωστή) αὐτόθ. Νὰ μὴ συφτάκη νὰ γο- δάρη (ἀρά) αὐτόθ. Νὰ ἡσάστενε καλὰ νὰ γοδέρετε με τσοῦς ἄδρες σας (εὐχὴ) αὐτόθ. Ποῦ νὰ 'χης καὶ τὸ σκαμνάκι σου γιὰ ἓναν καφέ ἢ ἓνα λουκούμι, πού νὰ γοδέρης με τὸ κέφι σου τὴ θέα Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Θυμᾶσαι πού σέ τάιζα ρύζι με τὸ κοντάλι καὶ σοῦ 'κανα τέτοιο κορμί νὰ τὸ γοδέρουν ἄλλοι Συναρᾶδ.

Κι ὁ Γιάννης ἐγοδέριζε σέ μιὰ ὁμορφη ταβέρνα Ἀργυρᾶδ.

Φουρτούνα, πόσ-σα μ' ἔκαμε νὰ δῶ, τόσ-σεκο μοῦ δεβέντευσε τὸ μέλι, εἶχα 'ς τὰ χέρια τόσ-σο τὸ καλό, πού τό 'σωζα γοδεύσει με τὸ γέλι (τύχη, πόσα δὲν μ' ἔκαμες νὰ ἰδῶ, | τόσο πού μοῦ ἐχάλασες τὸ μέλι, | εἶχα 'ς τὰ χέρια τόσο καλό, | πού ἤμποροῦσα νὰ τὸ ἀπολαύσω με τὸ γέλιο) Καλημ. 2) Σπαταλῶ ἀσκόπως πε- ριουσίαν Μῆλ. Τῆν.: Τὰ καλὰ δὲν τὰ γόδερε ἄλλος Μῆλ. Ξέρ'ς κὶ γοδέρ'ς τὰ λεφτά τ' babā σ' Τῆν. 3) Μοιχεύω Κορσ. 4) Ἀρέσκομαι εἰς τι, εὐχαριστοῦμαι διὰ κάτι Πελοπν. (Αἴγ.): Δὲν τὸ γοδέρνω αὐτὸ τὸ γλυκό, τὸ φαί. Γοδέρνω πολὺ μπακαλῶ με σκορδαλιά. Συνών. γοοστάρω, νοστι- μεύομαι. 5) Παρατηρῶ Κέρκ. Κεφαλλ.: Σὲ γοδέρω Κέρκ.

γοδιμέντο τό, Ζάκ. Κεφαλλ. γοδαμέντο Κέρκ. (Ἀργυ- ρᾶδ. κ.ά.) γουδαμέντο Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.)

Τὸ Ἰταλ. *godimento*.

Ἡ τέρψις, διασκέδασις ἐνθ' ἄν.: Πήγαμε ἀπόψε καὶ κάναμε ἓνα γοδαμέντο Κέρκ. Τὸ κάνω γιὰ γοδιμέντο Κεφαλλ.

γοερά ἐπίρρ. λόγ. σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γοερός.

Κατὰ τρόπον γοερόν, γοερῶς ἐνθ' ἄν.: Ἡ Ἐλενίτσα σκέ- πασε τὸ πρόσωπό της με τὰ χέρια κὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ γοερά Γ. Ξενοπ., Ἀφροδ., 172: || Ποίημ.

Κι ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους τοῦ ψαλμωδοῦ γοερώτερα θὰ κλαῖνε

Κ. Παλαμ., Περᾶσμ. καὶ χαιρετ., 140, 10.

γοερός ἐπίθ. λόγ. ἐνιαχ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γοερός.

Ὁ μεγαλοφώνως θρηνώδης, ὁ πλήρης γόου ἐνιαχ.: Ἐ- βγαζε γοερὲς κραυγὲς Ἀθῆν.

γόζα ἢ, Ἰμβρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Νόσος, ἀσθένεια.

γοζάρι τό, ἀμαρτ. γουζάριον Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γόζα καὶ ἀρί.

Ἀμνὸς ἀσθενικός.

γοζιάζω ἀμαρτ. γουζιάζω Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοζιό.

Ἀποκτῶ πάθος, ἀσθένειαν, καθίσταμαι φιλάσθενος. Συνών. παθιάζομαι.

γοζιάρης ἐπίθ. ἀμαρτ. γουζιάρ'ς Ἰμβρ. γουσιγιάρ'ς Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοζιάζω.

Φιλάσθενος, ἀσθενικός.

γοζιό τό, ἀμαρτ. γουζιό Ἰμβρ. γουζιό Ἰμβρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Χρονία ἀσθένεια. 2) Νευρική κεφαλαλγία: Μ' ἐπιασι πάλ' τοῦ γουζιό μ'.

γόζω Χίος (Ἐγρηγόρ. κ.ά.) Μέσ. γόζομαι Ἰων. (Κρήν.) Λέσβ. (Πολυχῆν. κ.ά.) Χίος (Βροντ. Πισπιλ. κ.ά.) — Α. Passow, Popular. carm., 16 I. Πολέμ., Παλ. βιολ.⁴, 3.78 — Λεξ. Βάιγ. Κορ., Ἀτακτ., 1.302 Δημητρ. γόζ-ζομαι Σχιν. γόζουμαι Π. Βλαστ., Ἀργώ, 271 καὶ 337 γούζομαι Κρήτ. (Ἀγίος Γεώργ. Ἀχεντρ. Ἡράκλ. Κατσιδ. Νεάπ. Σητ. κ.ά.) Πελοπν. Τῆν. γόζιομαι Κρήτ. γούζιομαι Κρήτ. (Κίς. Σέλιν. κ.ά.) γούζιουμαι Κρήτ. (Ζερβιαν.) γούζ'μι Λέσβ. (Ἀγιάσ.) γκούζιομαι Κρήτ. (Μύρθ. κ.ά.) γκούζιομαι Κρήτ. (Ἀγίος Βασίλ.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ ρ. γοτίζω, ἤτοι γοτίζω > γοτ- ζομαι > γόζιομαι > γόζομαι. Πβ. βοή > βοί-ζω. Κατὰ Κορ., ἐνθ' ἄν., ἐκ τοῦ οὐσ. γοή. Πβ. καὶ Κ. Ἀμαντ., Χιακ. Γλωσσάρ., 22. Ὁ τύπ. γόζομαι καὶ εἰς Γερμ.

1) Φωνάζω δυνατὰ Χίος — Λεξ. Βάιγ.: Εἶντα γόζεσαι, βρέ; Χίος. Ἡ σημ. καὶ εἰς Γερμ. 2) Κραυγάζω, ὀδύρομαι, βογγῶ ἰδιαιτέρως ἔνεκα πόνου Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. (Σέλιν.) Λέσβ. (Ἀγιάσ.) Σχιν. Χίος (Βροντ.) — Π. Βλαστ., Ἀργώ, ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Κορ., ἐνθ' ἄν. Δημητρ.: Ἐγδετο' γούζ'δου χρόνια τώρα Ἀγιάσ. Λυπηθῆτε με, ... ἐγούζιουνδνε ἢ κα- κομοῖρα Κρήτ. Γόζ-ζεται ἀπόψε αὐτὸς ὁ γέρος Σχιν. 3) Διαμαρτύρομαι, μεμψιμοιρῶ, παραπονοῦμαι, μурμουρίζω Κρήτ. (Ἡράκλ. Μύρθ. κ.ά.) Πελοπν. Τῆν. — Α. Passow, ἐνθ' ἄν., I. Πολέμ., Παλ. βιολ.⁴, 3.78 Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ.: Χωρὶς νὰ γκούζεσαι θὰ πᾶς 'ς τὸ σχο- λεῖο Μύρθ. Γούζεται πὼς δὲν ἐπῆρε καλὸ μοιράσι Κρήτ. Ἐγοζότου πού ἦτο ἄρρωστος, πὼς δὲν τὸν κοιτάζει ὁ ἀδερφός του Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ἄν τὴν φιλήσω, γόζεται, ἂν τὴν τσιμπήσω, κλαίει Χίος Α. Passow, ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Μιὰν ὥρα ἀκόμα ἂν λείψετε, θὰ γίνῃ ὁ κόσμος μνημα, θὰ βόγγῃ ὁ ἀγέρας θλιβερά, θὰ γόζεται τὸ κῆμα I. Πολέμ., ἐνθ' ἄν.

Ποιά στριχτὴ ψυχούλα γόζεται πνιχτὰ

Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν., 271. 4) Διαπληκτίζομαι, ἐρίζω Τῆν.: Θὰ γουζῶμαι οἱ καλογριές.

